

II. Indledning.

om en tekst. Resultatet af forhandlingerne blev en strategi, som nok var præget af kompromis'er, men dog lå nærmere udviklingslandenes ønsker om et konkret formleret aktionsprogram for udviklingsbestræbelserne i 1970'erne end industrilanden ønsker om en mere generelt affattet hensigtserklæring.

Strategiens enstemmige vedtagelse må imidlertid også ses i lyset af de forbehold, der blev taget til teksten fra industrilanden side. Som følge af disse forbehold indebærer strategiens vedtagelse i sig selv kun i mindre omfang direkte forpligtende indrømmelser fra industrilandene. Der kan imidlertid næppe herske tvivl om, at udviklingslandene i de kommende år vil lægge et betydeligt pres på industrilandene for at få disse til at gennemføre de forskellige forholdsregler, der er omhandlet i strategien, så lidt som om, at denne vil styrke dem i disse bestræbelser.

Dette vil formentlig ikke mindst være tilfældet for opfyldelsen af den nye bistandsmålsætning på 0,7 procent af bruttonationalproduktet. Det synes derimod mere usikkert, i hvilket omfang strategien vil fremkalde en international debat om udviklingslandenes egne bestræbelser på at opfylde de i strategien nævnte økonomiske og sociale målsætninger, omend strategien også på disse områder indeholder interessante nye betragtninger.

Spørgsmålet om de nærmere arrangementer for overvågelsen af strategiens gennemførelse blev ikke afklaret, men måtte udsættes til 26. samling. Dette skyldtes først og fremmest uenighed mellem industrilandene og i al fald visse udviklingslande om, hvorvidt ECOSOC eller UNCTAD skal spille den centrale rolle i overvåelsesprocessen.

Det bør noteres, at Sovjetunionen, der ligesom de øvrige industrilande går ind for en generel styrkelse af ECOSOC, undlod at fremlægge et herom udarbejdet resolutionsforslag, fordi det blev klart, at det ikke kunne vinde støtte fra udviklingslandene.

Udviklingslandenes syn på UNCTAD som et for dem vigtigt FN-organ kom til udtryk ved flere lejligheder under samlingen, tydeligst under drøftelserne om resolutionen vedrørende den tredje verdenshandelskonference, UNCTAD III. Det blev af enkelte latinamerikanske lande gjort klart, at det,

de i realiteten stiledede mod, var en ændring af UNCTADs konstitution, således at organisationen med en mere selvstændig stilling i forhold til FN's generalforsamling kunne blive et egentligt forhandlingsorgan, der kunne træffe bindende beslutninger. Det kan således allerede nu forudses, at dette kontroversielle emne vil kunne komme til at indtage en central plads i drøftelserne op til konferencen.

Det må nok bortset fra udviklingsstrategien i det hele accepteres, at det på det økonomiske område i mindre omfang end under tidligere samlinger lykkedes at slå bro over udviklingslandenes og industrilanden divergerende synspunkter; drøftelserne mandede således i flere tilfælde ud i vedtagelsen af kontroversielle resolutioner.

Når udviklingslandene tidligere har været tilbageholdende med at udnytte deres flertal til at udmønte deres synspunkter i resolutioner, som var uacceptable for industrilandene, hænger det sammen med, at de fleste økonomiske emner under generalforsamlingen har bistandsaspekter, og at det i sådanne sager ikke har megen mening at gennemtvinge beslutninger, som ikke har tilslutning fra de lande, der skal yde bistanden.

Den skærpede holdning, der nu kommer til udtryk, kan føres tilbage til et ret lille antal lande, idet de fleste udviklingslande fortsat synes at finde det taktisk uklogt at anlægge en mere kompromisløs kurs. Erfaringerne fra 25. samling viser imidlertid, hvor vanskeligt det er for sådanne lande ikke at gå ind for yderliggående forslag, der fremsættes af medlemmer af u-landegruppen, og hvis materielle indhold man i øvrigt er enig i, selv om man kan have sin tvivl, om det er denne metode, der bedst fører til målet.

Der er med andre ord her tale om en tilsvarende problematik, som melder sig i afkoloniseringsdebatten, blot at det her er de latinamerikanske lande, der angiver tonen.

11. Den faglige bistand, der ydes udviklingslandene gennem FN's udviklingsprogram (UNDP), har i de senere år været inde i en stærk vækst. Med henblik på at sikre en effektiv anvendelse af de stadigt stigende midler, programmet forventes at komme til at disponere over, drøftede UNDPs styrel-